

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074508336/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

gunstig for ham. Thi Poulsen opererer kun vanskeligt med de hurtige Omskabninger, som den gamle Komædies Pudsenmagere behøver og hvori Phister bevægede sig som i sit Element.

Efter Opførelsen fatter man desværre Hr. Poulsens Betænkeligheder. Hans Oldfux var ufri, ikke overlegen og straalende som Phisters raske og smidige Aventurier. Ingen af Poulsens Forklædninger taaler Sammenligning med Forgængerens, hverken Pedanten, Advokaten eller Tyskeren. Med færre Midler, med stilfærdigere Ageren naaede Phister en stoltere Virkning. Hr. Poulsen spiller selvfølgelig med sin kendte Dygtighed i rette Stil og har mange udmærkede Indfald, men hvor han bruger baade Arne og Ben, svinger med Kaabens Ærmer og grimasserer med et malet Ansigt, formaaede Phister uden Maskering ved sin blotte Stemme at vække Latter. Hr. Poulsen *kan* naa langt højere i Holberg end det lykkedes ham her, og man forlanger af ham det Ypperste. Kritiken *skal* overfor ham være streng.

Imidlertid behøver denne Dom ikke at være den endelige, thi den første Aftens Spænding gjorde utvivlsomt den udmærkede Skuespiller nervøs. Han faar maaske i Fremtiden mere Frihed og Skarphed i Spillet.

Derimod vil næppe Hr. Schram blive bedre

som den Stundesløse. Han *er* for gammel til nu at udføre en Rolle, der oven i Købet ikke ligger for hans Talent. Han kan ikke virke umiddelbart komisk i denne halvgode Rolle — hvad Hr. Sophus Neumann vilde ævne — og han udarbejder ikke Enkelthederne med den Omhu, som for Eksempel Adolf Rosenkilde formaaede. Den brillante Dikteringsscene faldt saaledes til Jorden. Naturligvis maa man indrømme Udførelsens Respektabilitet og anerkende den gamle Kunstners Flid og Energi, men denne Vielgeschrei var uheldigvis mindre stundesløs, i hvert Fald mindre nervøs end baade Oldfux og Pernille.

Fru Sinding, der nu er en fortrinlig Dorine i *Tartufo*, har med Rette faaet Pernille. Ingen ved Teatret kan for Øjeblikket spille den snilde og vittige Pige bedre end hun, der taler klart og lystigt og kækt. Men Spillet er for uroligt og Smilet for staaende. Alligevel var hun den af de tre, der var paa sikrest Vej: fremtidige Opførelser vil sikkert give hende Sejren i Hænde saa fortræffeligt som hendes Pernille allerede formede sig den første Aften.

Af de øvrige Rollehavende behøver kun faa at nævnes. Fru Phister mægter i sit otteoghalvfjerdssindstyvende Aar ikke at spille den fyrretyveaarige Magdelone: skønt denne alt er gammel, er Fru Phister dobbelt saa gammel som